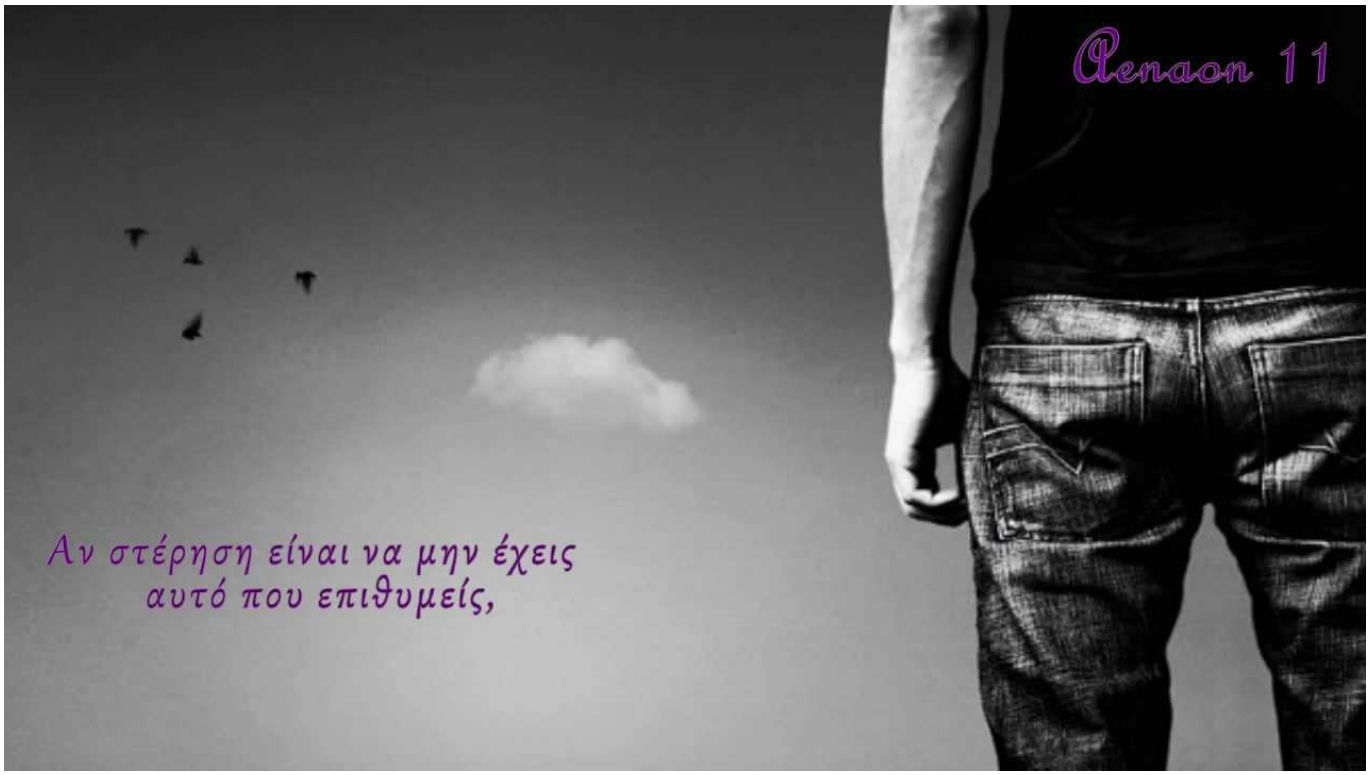
14 Σεπτεμβρίου 2015

Το Φάντασμα της Αξόδευτης Αγάπης

/ Γενικά Θέματα



Μάρως Βαμβουνάκη

Αν στέρηση είναι να μην έχεις αυτό που επιθυμείς, ανικανοποίητο είναι να έχεις μεν αυτό που επιθυμείς, αλλά να μη σου προσφέρει τη γεύση που περίμενες να σου προσφέρει. Η απόκτησή του να αποδεικνύεται απογοητευτική. Ο άνθρωπος σήμερα μαραίνεται μέσα στην εποχή του ανικανοποίητου. Κι αν, όταν στερείσαι, μπορείς να ονειρεύεσαι και να προσδοκάς, μέσα στην ανικανοποίητη καθημερινότητα και τις απανωτές απογοητεύσεις -όχι απ” αυτά που δεν έχεις αλλά απ” αυτά που έχεις-, δεν ξέρεις πια τι ακριβώς να επιθυμήσεις. Από παντού ακούς χείλη πικρά να συμπεραίνουν πως δεν υπάρχει συναίσθημα, δεν υπάρχει φιλία, δεν υπάρχει εμπιστοσύνη, αξίες, φιλότιμο. Οι άνθρωποι παραπονιούνται πως δεν τους αγαπούν. Είναι εξάρτηση να περιμένεις από τους άλλους να σου χαρίσουν την αγάπη. Η αγάπη όντως είναι η μεγάλη πλήρωση της ύπαρξης, αλλά μόνο όταν πρόκειται για αγάπη που δίνεις. Όσο κι αν αγαπιέσαι, το ανικανοποίητο θα επιμένει ζοφώδες στην καρδιά, αν αυτή η καρδιά δεν μπορεί να αγαπήσει. Γεμίζουμε μονάχα απ” την αγάπη που εμείς δίνουμε, από την πίστη που ασκούμε, από όσα δικά μας χαρίζουμε. Ακόμη κι η ψυχή διά της απωλείας της κερδίζεται. Είναι μοίρα ή ελεύθερη επιλογή η ικανότητά μας στο συναίσθημα; Πρέπει να είναι ελεύθερη επιλογή, γι” αυτό και η

καρδιά είναι διαρκώς θυμωμένη με τον μίζερο εαυτό μας που τη στενεύει. Κι αν είναι δύσκολο να βρίσκουμε αγάπες, είναι πολύ πιο δύσκολο να αγαπάμε· προϋποθέτει μεταστροφή της εγωιστικά εκπαιδευμένης προσωπικότητάς μας κάτι τέτοιο. Όσο την αρνούμαστε τη μεταμόρφωση, η επιδημία της ανίας και της κατάθλιψης εξαπλώνεται, σαν φάντασμα στοιχειώνει τη ζωή μας. Λέγεται πως: «Μελαγχολία είναι η αξόδευτη αγάπη…«

Πηγή:istologio.org